

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 774/2557

นางทองดี แถบหอม
บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

โจทก์
จำเลย

ป.พ.พ. ประกันภัย ผู้เอาประกันภัยไม่เปิดเผยข้อความจริง มาตรา 861 , 865 วรรคหนึ่ง วรรคสอง

แม้พยานโจทก์จะเบิกความตรงกันว่า โรงพยาบาลขุนหาญส่งสำเนาบันทึกประวัติการรักษา คนไข้ให้แก่สำนักงานของจำเลย สาขาอุบลราชธานี แต่ตามทางนำสืบของโจทก์ไม่ปรากฏว่าสำนักงานของจำเลย สาขาอุบลราชธานี มีอำนาจพิจารณาบอกล้างสัญญาประกันชีวิตได้ ทั้ง ก. ผู้รับเอกสารดังกล่าวเป็นเพียงเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสินไหมของจำเลย มิได้เป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนหรือเป็นตัวแทนของจำเลยในการทำความเห็นเกี่ยวกับอาการป่วยของ บ. ผู้ตาย การที่ ก. ได้รับสำเนาบันทึกประวัติการรักษาของ บ. จะถือว่าจำเลยได้ทราบข้อมูลอันจะบอกล้างโมฆียกรรมแล้วหาได้ไม่ นอกจากนี้ การที่สำนักงานของจำเลย สาขาอุบลราชธานี ต้องส่งสำเนาบันทึกประวัติการรักษาของ บ. ไปยังสำนักงานใหญ่ของจำเลย แสดงว่าสำนักงานสาขาอุบลราชธานี ไม่มีอำนาจบอกล้างสัญญา อีกทั้งจำเลยยังนำสืบว่า ศ. เจ้าหน้าที่ฝ่ายสินไหมทดแทนของจำเลยทำความเห็นว่า สมควรบอกล้างสัญญาทั้งหมด เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2548 ด. ผู้จัดการส่วนสินไหมของจำเลยทำความเห็นในวันเดียวกันว่า ควรบอกล้างสัญญาตามเสนอ และ ม. ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่ของจำเลยทำความเห็นให้บอกเลิกสัญญาเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2548 ดังนั้น ข้อเท็จจริงจึงได้ว่า จำเลยโดย ม. ได้ทราบข้อมูลอันจะบอกล้างโมฆียกรรมในวันที่ 19 กรกฎาคม 2548 ซึ่งเป็นวันที่ได้รับรายงานความเห็นของ ศ. การที่ บ. รู้อยู่ว่าตนเป็นโรคเก๊าต์เรื้อรังและโรคความดันโลหิตสูงมาก่อนทำสัญญาประกันชีวิตแต่ละวัน ไม่เปิดเผยข้อความจริงที่อาจจูงใจให้จำเลยปฏิเสธไม่ทำสัญญาหรือเรียกเบี้ยประกันภัยสูงขึ้น ย่อมทำให้สัญญาประกันชีวิตระหว่าง บ. กับจำเลยเป็นโมฆียะตาม ป.พ.พ. มาตรา 865 วรรคหนึ่ง จำเลยบอกล้างสัญญาประกันชีวิตเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2548 โจทก์ได้รับหนังสือดังกล่าววันที่ 29 กรกฎาคม 2548 เป็นการบอกล้างภายในกำหนดหนึ่งเดือน นับแต่จำเลยทราบมูลอันจะบอกล้างได้ ขอบด้วยมาตรา 865 วรรคสอง แล้ว สัญญาประกันชีวิตระหว่าง บ. กับจำเลยจึงเป็นโมฆะ จำเลยไม่ต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาแก่โจทก์

(สุนันท์ ชัยชูสอน – วีระวัฒน์ ปวรอาจารย์ – สุทธินันท์ เสียมสกุล)